

«Грузинка за походженням, провідна солістка українського оперного театру виконала на сцені Большого театру Москви партію японської жінки італійською мовою» («Известия», 1977 р.).

Ніла ІВАНЕНКО

Зоряне сяйво тимчасового повернення

У Національній опері України вітали з 80-річчям Ламари Чконію – примадонну світової оперної сцени, творчий шлях якої свого часу розпочався в нашій столиці. У численних інтерв'ю співачка – народна артистка СРСР, народна артистка Грузії, заслужена артистка України, професор – зауважувала, що саме Києву зобов'язана своїм народженням як професіонал.

А бездоганній організації нинішнього гала-концерту пані Ламара завдячує Партії регіонів України, шанувальнику оперного мистецтва Прем'єр-міністру України Миколі Азарову, Міністерству культури і туризму, дирекції театру, іспанській концертній організації, а також своїй молодшій дочці – Етері Ламоріс, продюсеру та худкерівнику святкового вечора.

ЩОПРАВДА, найперше Етері Ламоріс – відома виконавиця сопранових партій. 16 років тому до неї в Мадрид переїхала мама Ламара, на новому витку продовживши паралельну стежу своєї творчості – педагогічну. Упродовж цих років співачка викладала в консерваторії, проводила майстер-класи в Португалії та Франції. І цілком органічним видається той факт, що привітати оперну приму до Києва злетілися з різних куточків планети її учні – артисти найкращих сцен.

Сплеск виконавських успіхів Ламари Чконії припав на 1960–1970-ті роки. Переживши розлучення з Тбіліським оперним театром, співачка разом із чоловіком – артистом балету Морісом Лекашвілі були прийняті до Київського академічного театру опери та балету імені Т. Г. Шевченка. Керівництво українського театру не приховувало радості з приводу появи нових перспективних кадрів, яких належно не оцінили в їхній власній вітчизні. Подякують, тодішній директор нашого театру Віктор Гонтар навіть зателефонував у Тбілісі, щоб переконатися, чи справді там відпустили у вільне плавання обдароване подружжя. Почувши ствердну відповідь, Гонтар сказав: «Велика за це вам дяка!».

Київський період Ламари Чконії збігся в часі з квітінням золотого складу оперної трупи. З-поміж імен, які прикрашали тодішні афіші,

– Белла Руденко, Борис Гмиря, Євгенія Мірошниченко, Дмитро Гнатюк, Анатолій Солов'яненко... Влившись 1960 року в це сузір'я талантів, пані Ламара співала провідні партії. А ще здобувала один за одним призи на престижних конкурсах. Її особливою гордістю досі є статус найкращої Чіо-Чіо-сан світу, отриманий у 1967 році на конкурсі вокалістів пам'яті Міури Томакі.

ПЕРЕД гала-концертом представник іспанської компанії-організатора Сергій Кірія сказав журналістам: «Ми намагалися зробити міжнародний проект, бо ім'я Ламари Чконії відоме у світі. А завдяки тому, що в Україні нас підтримали на високому рівні, ми змогли поставити вельми помірну ціну на квитках: від 20 до 500 гривень. Тобто справжнім шанувальникам високого мистецтва концерт по кишені». На запитання про конкретні спонсорські суми пан Кірія зауважовано відповів: «Достатні, щоб зробити таке велике свято!».

Старша дочка ювілярки – оперна співачка Наталі Ніколі, меццо-сопрано з Австрії – теж узяла участь у концерті. Незадовго до святкового вечора вона повідала представникам мас-медіа світлу ностальгічну історію київського дитинства. А ще віддала належне внеску у свою кар'єру з боку мами, завдяки якій Наталі самореалізувалася на Заході як оперна виконавиця, незважаючи на неабияку конкуренцію.

ПОЧЕСНИЙ учасник гала-концерту – знаменитий тенор Зураб Соткілава, який не раз співав із пані Ламарою. Він називав її колоратурне сопрано з чудовим тембром унікальним («яскравим, дзвінким, сріблястим») і відзначав бездоганну техніку володіння голосом. Пан Соткілава стверджував, що образи, створювані співачкою, «були завжди осмисленими, а виконання – наповнене внутрішнім змістом і величезною емоційною віддачею». Відомі оперні арії від солістів із Австрії, Німеччини, США, Франції, Грузії, Італії, Іспанії, України вилилися в життєствердну оду на честь видатної виконавиці та педагога. «Застільна» Верді, яку під завесу заспівали всі учасники, виділялася в цьому контексті вельми доречною. Так само, як доречні привітання зі сцени посла Грузії Григола Катамадзе, згаданого вище Зураба Соткілави, а також київських колег іменинниці – Романа Майбороди та Анатолія Мокренка. Не зайвими на цьому торжестві були й нагороди Ламари Чконії: дванадцятипроменева зірка (за внесок у розвиток суспільства) й орден Великомучениці Варвари (за благодійну діяльність).

А ось і гарна заключна нота: Ламара Чконія, головна гостя свого вечора, мала досконалий та навдивовижу молодий вигляд. Це притаманно лише обраним натурам, які щедро діляться з людством власним внутрішнім сяйвом.

